

Nr 28

Av fru **Eriksson** i Stockholm m. fl., om *höjda ortsavdrag för ensamstående, som har vårdnaden om barn under 16 år.*

Det finns i vårt land ca 80 000 ensamstående mödrar med sammanlagt ca 120 000 hemmavarande barn under 16 år att försörja och taga vård om. Större delen av dessa ensamstående är förvärvsarbetande. Med få undantag gäller detta den ogifta hälften av denna grupp, men även den stora mängden frånskilda och änkor, som inte har betryggande underhåll eller pension, är hänvisade till att söka sig inkomster på arbetsmarknaden. Kvinnolönerna är allmänt lägre än manliga löner och särskilt låga för dem, som under äktenskapet helt ägnat sig åt hemmet och sedermera återgår till förvärvsarbetet. Flertalet får inte råd att anställa särskild husföreståndarinna för barnets eller barnens vård, utan de får ordna barntillsynen genom tillfällig hjälp av släktingar och grannar, daghem eller familjedaghem samt själva sköta sina hem på kvällen med anlitan­de av kostnadsdragande service.

Även om ensamstående män, som har vårdnaden om barn under 16 år, i allmänhet kan antagas vara något bättre ekonomiskt ställda och därför i större utsträckning än ensamma mödrar kan anställa husföreståndarinna, finns det också bland dessa fall, där barntillsynen måste ordnas på annat sätt.

Enligt nuvarande skatteregler kan en ensamstående försörjare med hemmavarande barn under 16 år erhålla statligt och kommunalt ortsavdrag för husföreståndarinna. Ordnas barntillsynen på annat sätt, erhålles emellertid endast halvt statligt ortsavdrag, vilket endast i ortsgrupp V uppväger det förvärvs­avdrag, som förvärvsarbetande gift kvinna och mor kan erhålla om hon sammanlever med maken. Följaktligen får en ensamstående med ett barn men utan husföreståndarinna i ortsgrupp V betala mer i netto till stat och kommun — skatten minskad med barnbidraget — än vad man och hemmavarande hustru med ett barn får göra. Fr. o. m. en inkomst av ca 10 000 kronor om året och uppåt betalar en ensamstående mor eller far utan husföreståndarinna t. o. m. större nettobelopp än vad ett par barnlösa makar gör.

Då det är omvittnat, att de ensamma mödrarnas situation ekonomiskt är mer bekymmersam än kanske någon annan medborgargrupps, kan det inte vara riktigt, att deras skattebörda blir större än den fullständiga familjens. Detsamma gäller ensamstående fäder. Undertecknade får därför hemställa,

dels att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen om statlig inkomstskatt att ortsavdragen för ensamstående, som har vårdnaden om barn under 16 år, blir lika stora som för gifta skattskyldiga, samt

dels att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att utredningen om de kommunala ortsavdragen m. m. måtte meddelas direktiv att pröva frågan om motsvarande ändringar i fråga om den kommunala beskattningen.

Stockholm den 13 januari 1956

Nancy Eriksson Thyra Löfqvist Mary Holmquist